Esquicròs

Duel en OK Corral!

Celes Piedrabuena Atomic, Dynastar, Salomon

Des que el Kamikasse obrís les portes a l'esquicròs, aquest no ha deixat de créixer, dins i fora de les nostres fronteres. S'organitzen campionats específics, amb importants premis en joc, les marques treuen material de darrera generació, creen els seus propis equips i sembla ser que estem davant un espectacle al qual encara li queden moltes filmacions.

Si mirem al nostre interior, si reflexionem, tampoc ens hauria d'estranyar la bona acollida que ha tingut l'esquicròs. A tots ens agrada córrer i provar-nos amb els amics, a veure qui arriba primer a un determinat viratge, a veure qui és el primer a baixar més ràpid. Les ganes de competir són intrínseques en l'ànima de tot esquiador, les porta dins, i és per això que quan se li va oferir la possibilitat de l'esquicròs no s'ho va pensar dos cops. Córrer contra uns rivals, en un circuit marcat, en el qual s'han de desafiar totes les lleis escrites, i les que no ho estan, és un repte que pocs poden refusar. L'esquicròs ve a ser una mica com una cursa de 4X 4 amb bicicleta tot terreny o com una cursa de BMX, una modalitat en què l'esquiador ha de treure el millor que porta a dins de l'esquí alpí i de l'estil lliure, lluitant colze a colze amb la resta de rivals.

De campionats n'hi ha un munt, però va ser a casa nostra, on sinó, que l'esquicròs va fer les seves primeres passes, i un cop més l'esquí rebia un empenta per part del surf de neu. Joan Torrelles, en va ser el seu creador. En Joan gira la vista enrere i recorda *"que el primer cros el vam fer nosaltres per casualitat l'any 95. Vam dir, per què en comptes de baixar un a un, no ho fèiem de quatre en quatre. Després vam veure que ja ho feien a Europa, quan nosaltres ja ho havíem fet. I ara fa uns quatre o cinc anys vam dir a la gent que faríem una categoria pels "palilleros" i fins aquí hem arribar"*. El camí recorregut no ha estat fàcil, però sí molt engrescador. Gràcies a aquesta iniciativa l'esquicròs no ha deixat de créixer a casa nostra. La Federació Catalana d'Esports d'Hivern organitza per segon any consecutiu la 2a Lliga Catalana d'esquicròs, que comença els dies 18 i 19 de gener a Vallter 2000 amb la setena edició del *kamikasse*, a la qual segueixen quatre proves més; sense oblidar-nos de la primera edició del Campionat de Catalunya. N'hi ha prou amb donar un cop d'ull al calendari per veure que de proves d'esquicròs n'hi ha unes quantes. Que els corredors experimentats i aquells que no dominen el tema tenen diferents opcions. Que poden triar la cursa que més s'ajusta a les seves característiques. Sense oblidar-nos dels Campionats del Món o els Jocs d'Hivern, on el nivell ja és molt més alt i on les curses es veuen d'una altra manera. Però aquest ja és un pas que no està a l'abast de tothom. Cal començar primer per les curses que es tenen més a prop, i sempre amb molt de seny, perquè si l'esquí ja és un esport que comporta una certa perillositat, l'esquicròs l'eleva fins a cotes insospitades. Cal pensar que per baixar a tota màquina per una pista d'esquicròs cal una gran tècnica d'esquí alpí, saber fer corbes amb radis molt tancats, saber saltar i, el més important, saber esquiar tenint al voltant uns rivals que a la mínima et picaran l'orella.

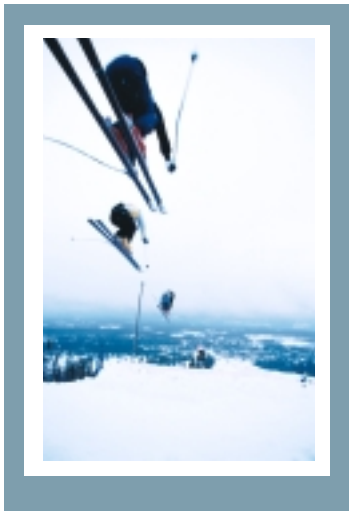

L'espectacle de l'esquicròs està del tot garantit

Com una moto

El cert és que els participants d'una cursa d'esquicròs no tenen massa amics un cop han sortit de la porta. Saben que han de creuar la línia de meta abans que els seus rivals, que hauran de córrer més que ningú, d'entrar primer i en la millor posició als viratges, però això no els servirà de res si a més no aprenen a controlar als seus rivals. Uns rivals que en qualsevol moment els poden jugar una mala passada, com també es pot tenir un ensurt en un salt. En un esquicròs no només s'ha de baixar com un llamp, sinó que també s'ha de saber saltar, ja sigui un tallant més o menys llarg o en una sèrie de *dubbis*; per la qual cosa no tant sols la tècnica d'esquí serà important, sinó també la forma física. Com més prepara't s'estigui, millor; tant pel que fa a la part explosiva com de resistència, ja que l' 'esquicròs funciona amb eliminatòries; i no s'està igual a la primera baixada que a la darrera, els reflexos es van perdent i després passa el que passa.

També és ben cert que no tot és una qüestió de físic. La tècnica també hi té molt a dir. En un principi, el participant que tingui una millor tècnica d'esquí alpí ho tindrà més fàcil que el qui no la tingui. Aquest darrer haurà de saber baixar segons les seves possibilitats, ja que pot posar en perill la seva seguretat i la de la resta de participants. Normalment, aquestes curses

Les principals curses

2ª Lliga Catalana d'Esquicròs

18-19 de gener	7a Kamikasse, Vallter 2000
25-26 de gener	Crossmax Sèries, Pas de la Casa
09 de febrer	6a Jabalí, Vaquèira Beret
15-16 de febrer	Crossmax Sèries, Vaquèira Beret – Campionat de Catalunya
1 de març	2n Ski Air Cross Ricard Tarré Sports-Viatges Iarona, Port Ainé
30 de març	2n Ski Air Cross Ricard Tarré Sports-Viatges Iarona, Pal-Arinsal

Per a més informació a la FCEH tel.: 93 415 55 44

Altres curses

18 de gener	2a Esquicròs Atomic, Soldeu el Tarter
08-09 de març	Crossmax Sèries, Sierra Nevada
22-23 de març	Snowgliss, Soldeu el Tarter

La sortida és un dels moments claus. Cal estar ben concentrat

Helena Carreras, *"una cursa d'esquicròes és molt divertida"*

L'exemple d'Helena Carreras serveix per demostrar que no hi ha res com tenir una bona tècnica d'esquí alpí per triomfar en l'esquicròs, ja que ella és l'actual campiona de la Lliga Catalana i del circuit nacional del Crossmax Series nacional. Campiona de Catalunya d'eslàlom. L'Helena ha trobat en l'esquicròs una nova fórmula de gaudir de l'esquí, i anima a tothom a apuntar-s'hi.

Què et dóna l'esquicròs que no et doni l'esquí alpí?

"L'esquicròs és molt més divertit. L'esquí alpí és més serio, has d'estar més concentrat. Hi ha més diversió en una cursa d'esquicròs"

L'any passat no hi havia gaires noies. Tu les animaries a córrer?

"I tant! Moltes no venien perquè tenien por, però quantes més noies siguem, millor. Encara que jo no pugui guanyar. És igual"

Tot i que sí que és perillós.

"Cadascú té les seves limitacions. L'esquicròs és més perillós que l'esquí alpí, però cadascú ja hauria de saber fins a on pot arribar; aleshores no ha d'haver-hi cap problema"

Quins consells donaries a qui es vulgui iniciar?

"Que vagi protegit, que porti casc, tortuga…, que quantes més proteccions porti millor que millor, i que baixin amb seny, que si no en saben que no s'hi fiquin. Sempre s'acostuma a fer una baixada d'escalfament, per escalfar i veure com és la pista, que ho facin en funció de les seves capacitats i que sàpiguen reconèixer la pista"

Ara, no fa pas massa vas anar a una prova de la Copa del Món d'esquicròs, com va anar?

"No gaire bé"

I això?

"Un esquicròs de la Copa del Món és diferent dels que es fan aquí. A més, als quarts de final vaig caure malament i em vaig fer mal al genoll i ho vaig deixar. La gent d'allà està més acostumada a anar molt més ràpid, ja que els circuits no tenen ni tantes corbes peraltades ni tants salts"

Alguna cosa més què dir?

"Això, que si volen que ho provin, però pensant fins a on poden arribar. Si un va ben protegit no ha d'haver-hi cap problema"

van una mica de *freekis*, i acostumen a estar obertes tants als corredors amb llicència com als qui no la tenen, tal com passa a la proposta d'Atomic, on els llicenciats es veuen les cares a la categoria pro i els qui no la tenen a l'open. Aquesta és una bona fórmula. D'aquesta manera tothom s'ho passa bé i l'esquicròs va a més. Els qui tenen més nivell han de rascar les soles per mirar d'arribar el primer i la resta ja espavilarà i es fixarà en els qui ho fan millor per arribar algun dia on són ells. En aquest punt, els organitzadors també han de saber jugar les seves cartes, i marcar un circuit que el puguin fer tots amb unes mínimes garanties. No es tracta que a la mínima de canvi algun sonat surti volant per un barranc. No senyor. L'esquicròs ha de saber agermanar el risc, amb l'emoció i l'adrenalina, però ha de ser un risc controlat. Ja se sap que quan es vol forçar la màquina aquesta acostuma a petar. I perquè això no passi és més que fonamental estar assegurat. És l'única manera de tenir les espatlles cobertes.

Enguany té lloc el primer Campionat de Catalunya

Saab Salomon Crossmax Series

Si hi ha hagut algun campionat que s'ha fet un nom en l'esquicròs aquest ha estat el Crossmax Series de Salomon. Enguany Espanya acull tres proves del Crossmax: Pas de la Casa, Vaquèira Beret i Sierra Nevada, en les categories júnior I (15/16 anys), júnior 2 (17/18 anys) i adults, destinada als més grans de 19 anys; establint-se importants premis per als guanyadors. La competició consta d'una baixada classificatòria cronometrada que es realitza individualment, i estableix el rànquing de participants per a les sèries finals, a les quals es classifiquen els 32 millors esquiadors en categoria masculina i les 16 millors en femenina. Cada baixada la fan quatre esquiadors, i els dos primers són els qui es van classificant, i així successivament fins arribar a la gran final. Al final del circuit s'estableixen dues classificacions, la nacional i l'internacional; i el primer home i la primera dona de les Sèries Internacionals estaran classificats pels X-Winter Games 04 Skier X.

Més informació i inscripcions:

www.crossmaxeries.com

www.salomonsports.com

www.canm-cerdanya.com

Sens dubte, els viratges i els salts són especialment perillosos

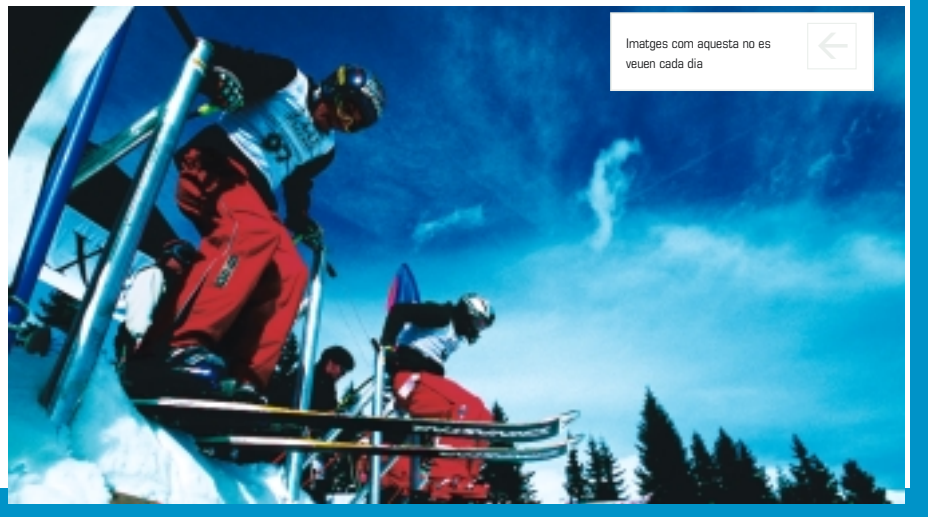

Imatges com aquesta no es veuen cada dia

LA FCEH amb l'esquicròs

Veient el desenvolupament d'una prova d'esquicròs ja es veu el perquè de l'èxit d'aquesta modalitat. N'hi ha poques que siguin tant atractives, i poques que sedueixin tant a corredors com a marques. La primera edició de la Lliga Catalana tenia una mitjana de 60-70 esquiadors, i enguany la Lliga consta d'una cita més i s'inclouen dins del calendari els Campionats de Catalunya. Per a **Jordi Casas**, responsable de la Lliga i dels Campionats, *"hi ha una demanda. A la gent li interessa. La gent s'hi volca i les cases comercials ho veuen interessant"*. D'aquestes paraules no hi cap mena de dubte, com es demostra un cop més amb el bateig del primer equip d'esquicròs, creat sota el paraigües del CEC. Sedueix a esquiadors, a les cases comercials i als mitjans de comunicació, especialment a la televisió. Per aquest tipus de competició segur que sempre troben un foradet en la seva atepeïda agenda.

Les marques han vist en l'esquicròs un excel.lent mirall

En aquesta foto es veu que no tots tenen la mateixa tècnica quan salten

Les properes curses del Saab Salomon CrossMax Series

EL MATERIAL

Com a tota modalitat, l'esquicròs demana d'un material específic. D'uns esquís propis que llegeixen millor que ningú el traçat dels circuits. Han de ser esquís que tinguin una gran resposta en uns terrenys imperfectes, han de ser ràpids i anar per feina. De les principals marques del mercat n'hi ha algunes que tenen els seus propis models d'esquicròs, que els defineixen com a tals. Atomic amb la seva sèrie Crossmax, Rossignol amb els seus RPM 17, Dynastar amb els seus SC –que com ja deus saber són les sigles d'skicross–. Al costat d'aquests esquís específics, pensats per a les proves d'esquicròs, hi ha altres que perfectament podrien adaptar-se a aquest tipus de proves. Serien la gamma T50 Supersport de Völkl, la gamma All Ride de Kneissel, els Dual X d'Elan o els RC4 WorldCup RC, SC i Race SC (Booster) de Fischer. I prova que aquesta és una especialitat amb futur la tenim en el fet que Dynamic tregui de cara a la temporada que ve un model ZR-57, amb tres mides –1,60, 1,70 i 1,80–, les cotes seran com les de gegant i els colors agressius, inspirats en el motocross.